

[Elmquist.]

gerne være saaledes, at den store Lykke, som vi har oplevet den 5. Maj ved igen at blive et frit og selvstændigt Folk, afspejlede sig i, at vi rykkede hinanden nærmere, naar vi nu skal til at genopbygge vort Land, og i Samdrægtighed og fælles Forstaaelse lagde Kræfterne i her, saa at vi ikke først og fremmest leder med Søgelys for at finde Skavankerne og Fejlene hos hinanden. Naar vi nu har slaaet ned paa dem, der har forsynet sig groft, naar de har faaet deres Dom og er blevet straffet — og vi er alle enige om, at det er rigtigt, at de bliver behandlet saaledes —, kan vi forhaabentlig naa til, at de, der har en god Samvittighed, glæder sig over dette og trøster sig med, at de, der har en daarlig Samvittighed, maa have det meget ilde, baade fordi den onde Samvittighed tynger dem, og fordi de maa lide under deres Medborgeres Mangel paa Agtelse og Respekt. Jeg siger: forhaabentlig vil vi kunne naa dertil nu, naar vi er færdige med hele denne saa sandelig ikke lystelige Lovgivning.

Vi staar altsaa nu over for de to sidste Lovforslag. De har været underkastet en gennemgribende Behandling, tror jeg man tør sige. Jeg tror ikke, man kan bebrejde Rigsdagen, at den er gaaet med Harefod hen over dem. Først har Ministeren og hans Embedsmænd udarbejdet Forslag, derefter har Ministeren fulgt den Vej, som han skal have Tak for, at han har tilkaldt Partiernes Formænd og Ordførerne i Folketing og Landsting til mange forskellige Forhandlinger, hvor man har drøftet Forslagene og søgt at komme til Enighed om den bedst mulige Affattelse. Derefter har Ministeren forelagt Forslagene i Folketinget, de har været behandlet i Folketingsudvalget, og jeg tror jeg kan sige, at der fra Folketingsudvalgets Side har været udført et meget energisk og meget intensivt Arbejde ved Gennemgangen og Behandlingen af disse Lovforslag. De er prøvet og vejjet, vendt og drejet og gennemgaaet paa alle mulige Maader, og med disse Forhandlinger har vi her fra Landstinget ligeledes haft Lejlighed til at have en vis Føling, idet Ordførerne i Folketinget har holdt os à jour med de Ændringer, der var under Drøftelse, ligesom Partiernes stadig er blevet holdt à jour med, hvad der skete. Jeg tror derfor, man kan sige, at disse Lovforslag har været underkastet en meget gennemgribende og indgaaende Behandling, og det er i høj Grad glædeligt og godt det samme, thi ogsaa disse to Forslag er af meget stor Vigtighed, fordi

de paa en saa alvorlig Maade griber ind i mange af vore Medmenneskers Forhold.

Ved disse Lovforslags Behandling har to Hovedsynspunkter efter min Mening maattet gøre sig gældende. Det ene er dette, som ogsaa har gjort sig gældende ved vor øvrige Lovgivning paa dette Omraade, at det gjaldt om at yde absolut Retfærdighed, det gjaldt om ikke at komme til at ramme noget Sted, hvor man ramte med Urette. Det andet Hovedsynspunkt, som har gjort sig gældende, er dette, at vi ogsaa maatte passe paa, at vi ikke i denne Lovgivning gjorde saadanne Indgreb i Erhvervslivet, at vi paa forskellige Maader kunde komme til at gøre ubodelig Skade. Der er jo ingen her i Landet, der ønsker, at en Masse Haandværkere skal gaa fallit, saa at de bliver nødt til at indskrænke deres Virksomhed. Der opnaas heller ikke noget ved f. Eks. fra vore Aktieselskaber at tage en Masse Penge og overflytte dem til Statskassen, saa at disse Aktieselskaber mister deres Slagkraft og deres Evne til at sætte ind med forøget Beskæftigelse i den kommende Tid. Vi er jo alle enige om, at vi sikkert staar over for en meget vanskelig Tid beskæftigelsesmæssigt set. Ogsaa i Trontalen er der gjort opmærksom paa, at fra det offentlige Side er mange Millioner parat til at sætte Arbejde i Gang, hvis Beskæftigelsen skulde svigte, og det vilde være noget inkonsekvent, om man, samtidig med at det offentlige saaledes samler Ressourcer til at gribe ind med over for Beskæftigelsesvanskelighederne, berøvede Erhvervslivet de Penge, som Erhvervslivet har til at sætte Beskæftigelse i Gang for. Her maa man huske paa, at f. Eks. vore Aktieselskaber i Kraft af den meget fornuftige Udbyttebegrænsning, vi har indført, i Virkeligheden ikke kan bruge de Penge, de har opsamlet, til andet end til at sætte Arbejde i Gang, til at udvide deres Virksomhed og forøge Beskæftigelsen.

Derfor har de Hovedsynspunkter, der har gjort sig gældende ved disse Lovforslags Udarbejdelse, været, at vi foruden at yde streng Retfærdighed maatte passe paa, at vi ikke lammede dansk Erhvervsliv ved at tage Pengene fra Virksomhederne, saa at det maatte give Bagslag i manglende Evne for dansk Erhvervsliv til at skabe Beskæftigelse; og jeg haaber, at vi nu har faaet de foreliggende to Lovforslag udarbejdet saaledes, at disse to Hovedsynspunkter i saa vid Udstrækning som muligt er fyldestgjort. Naturligvis er det ikke saaledes, at vi nu fra de forskellige Partiers Side kan sige, at